

ARRANTZALIA.

Jayo orduko itsas aldera
 dijua lagunarekiñ,
 jostatutzera chalupetako
 arraun aundiayarekiñ;
 bertatikan da arrantzan asten
 lokarri churi batekiñ,
 zeñen gaztetik arrantzarako
 griña dakin berekiñ!

Ikusten badu aita beria
 nola kanpora dijuan,
 eldurik diyo—¡Aita! nik ere
 berorrekin nai det gaur juan,
 emen ez detnik deus arrapatzan,
 ikusi nai det kanpuan
 arrai aundiayak nola achitzen
 dituzten beok amuan.

Aitak diyo—Ez, beste batian
 etorriko aiz gurekiñ,
 oraindikanen gaztea ago
 geldi ari amarekiñ;
 ¿zér uste dek ik, jostatutzera
 guazela urarekiñ?
 ikaratuko intzake anglo
 baga guztiz aundiayakiñ.

—Ez naute, aita, ikaratuko
 baga ta ur audi oiek,
 ikara nairik esaten dizkit
 igartzen diyot neronek;
 —¿Negarrez ago? zér gertatzen zaik?
 esan zak bada prest, zérde?
 —Nik berorrekiñ gaur joan nai eta
 eraman nai ez berorrek.

—Isillik ago, ator, salta zak,
 eta or eseri ari,
 eldu akiyok bi eskuakiñ
 sendo alki agonari;
 ez ariyen or chorabiyatu
 eta urtara erori.
 —Aita, nigatik ez ikaratu
 aspaldi dakit igari.

Utzirik ama eta portua
 arraunian joan dira,
 au duLenbiziko irteera
 itsaso zabal aundira;
 ariturikan an arrantzean
 ta gero emanik jira,
 badatoz beren kabi-chulora,
 badatoz beren errira.

Onez aurrera ez du iñori
ezer esan bearrikan,
aitari ere deus galde gabe
an da denen aurretikan;
beste guztiyen zai egoten da
bertan bakar bakarrikan.
¡Ain borondatez ara sartu ta
zeñek atera andikan!

¡Orra bestiak bezela nola
egin dan lanian gizon,
ez da atzera begira egon
ez du denborarik ichon;
lan gogorhua izanagatik
arek arkitzen du chit on,
etzayo bada iruritutzen
lan oberik dala iñon.

Ala munduko egun geyenak
ditu nekian pasatzen,
ontatik baitu gurasoaren
ogiya irabazitzen,
beiñ edo beste kanpora gabe
erriyan bada gelditzen
biotz erdian gauz char bat balu
bezela du ark sentitzen.

Eta ¿nola ez, uren ertzean
sortua badamundura?
beste gauzarik etzayo bida
jayotzen ari burura;
ate chikiyak jayo orduko
maite duten gisan ura,
modu berian onek maitatzen
du itsaso aundi ura.

JOSÉ ARTOLA TA ELIZECHEA.

